

bili malo pred božičem zagnali glas, da je ondi ustaja in da se kralj Milan odpove kraljevi časti. Na srečo pa ni bilo na tem hrupu nič resnice, na robe radikalci, ki imajo sedaj veliko večino za-se, so precej krotki in niso več tako hudi na nas, na Avstrijo, kakor se je upilo. — Grki so vzeli francoski republiki jako za zlo, da ni obveljala pri njej trgovinska nagodba, za Grke bode vsled tega tudi v resnici precej škode. — V Suakimu je anglejska vojska natepla do dobra derviška krdela, vendar pa je tudi angleških vojakov padlo nekaj nad sto. — V Ameriki in to sicer v zjedinenih državah biva iz naše Avstrije 35.000 ljudi, med njimi je 14.000 Čehov. V celem pa je v teh deželah blizu 62 milj. ljudi.

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

(Dalje.)

Mrači se, siva senca pokriva hišo. Ogenj v peči prasketa. Mati sedijo zraven peči, sestrica in jaz pa klečiva na stolčku ter drživa svoji glavici v materino krilo. Med tem ko mati s sladkimi rokami najine lasce gladijo, razlagajo nama ljuba usta o Jezušku: Kako so*bili ljudje v grehu; kako je imel ljubi Bog z njimi usmiljenje in poslal svojega edinega Sinu na svet, rešit človeštvo; kako sta blažena Marija in Jožef v Betlehem potovala ter tamkaj bil Jezušček v hlevu rojen in v jaslice položen, a zraven sta bila oslek in volek; kako so pastirci na polju pri svoji čedi čuli, in bil v hipu angeljček Gospodov pred njimi; a angeljček reče: „Ne bojte se, glejte, oznanjam vam veliko veselje.“ In takoj je bila vkup cela množina nebeške moči, Boga hvaléč: „Čast Bogu na višavi in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!“

Z velikim veseljem sva poslušala materine besede, a ko so končali, nisva bila trudna, nego popraševala sva še naprej o Jezušku, jaslicah, pastirčkah in angeljčkih. Še le sedaj se vrne otroški duh k prvotnim željam in mater siliva, da naj gotovo Jezušku rečejo, naj nam to in uno prinese. „Ali ni takšnih bub, ki same lahko hodijo?“ vpraša Marijica. „A jaz bi rad imel pušico kakor divjaki!“ „Jezušček bo izvestno prinesel drevesce z lučicami, z zlatimi orehi in sladčicami!“ misli Marijica, kajti drevesce je med vsem najkrasneje. „Drevesce, ki bi segalo do stropa, si želim, in zgoraj na vrhuncu mora plavati angeljček z gubasto — zlato suknjico!“ prosi Marijica. „A jaz starega možička, s sivo brado, tirjam!“ Sedaj pride Anemarijka z lučjo in sladke božične sanje so — splavale. Mati se vsedejo z ročnim delom k mizi, a otroka sva

delala šolske naloge. Okolo sedme ure pridejo oče domú in nam objavijo, da bo neka družina imela žalosten Božič... Mati so sklenili takoj drugo jutro družini doposlati nekaj denarja, perila in jedil, dejali so: Božič naj bo praznik ljubezni in usmiljenja. Potem sva z Marijico s solznimi očmi prosila, naj nekaj denarja priložijo tudi iz najine hranilne pušice. Oče pohvalijo najin sklep. Po večerji voščiva očetu lahko noč, a mati naji spremijo do postelje, poljubijo in blagoslovijo; potem izmoliva na glas večerne molitve.

Dnevi so vedno mračnejši. Jedva iz megle porojen, vrne se dan zopet v meglo nazaj. Ptičice si po cestah iščejo živež in mesto je bilo žalostno, povsod sneg. Bogatini se na saneh vozé v mesto, da si marsikaj nakupijo, a pod obočno vežo mestne hiše sedé jabelčne prodajalke, in zraven na mizi so bile ovčice, — prekrasni pogled. — Vsaka ovčica stoji na lesenem stojalu, z jelkino vejico k stojalu pripeto, okolo vratu ima trakec iz rudečega, modrega ali zelenega papirja. Zraven stoji jeden fant z božičnimi drevesci... V cerkvi so bile jaslice že gotove. V slamo kriter hlevcu leži — Jezušček v jaslicah; Marija v modro-svilnem plašču kleči na desnici, a sv. Jožef, v rujavo-zametastem plašču stoji na levici. Zadej za jaslicami sta oslek in volek. Pastirčki in pastarice gredó k jaslicam, da molijo detetce, a iz zelenega mahú gledajo ovčice. Potem se nahaja angeljček z zlatimi perotnicami in belim oblčilcem; med tem, ko čez hlevček plavajo trije angeljčki, noséč modri trak, na čijem stojé zlate črke: „Gloria in excelsis Deo!“ Zadej za celo izložitvo je mestece Betlehem, prekrasno izrezljano iz debelega in barvanega papirja. Čeli dan so se otroci gnjetli okolo jaslic in občudovali.

V šoli so g. katehet razlagali božični sv. evangelij; in kadar je postalo mračno, zapeli smo staro, toda lepo božičnico, ki je napolnila srce naše z veličastnimi čuti. (Dalje prih.)

Smešnica 52. Gospodinja pošlje dekle po mesa v mesnico. K malu prinese dekla meso ali ko si ga ogleda gospodinja, zdi se ji ga premalo, zato ga dene na tehtnico in manjka ga 3 kilo. „Kje je“, vpraša nevoljna tatica, „kje pa je drugo meso?“ Dekla se izgovarja, da ne ve, najbrž pa ga je mačka snedla. „Daj“, reče gospodinja, „vlovi mi jo!“ Dekla jo vlovi in gospodinja dene jo kar na tehtnico. 3 kile je mačka težka. „No“, reče gospodinja prijazno, „meso bi tedaj bilo, kje pa je mačka?“

Razne stvari.

(Slov. srednje šole.) Kakor se poroča, je minister za uk in bogočastje, pl. Gautsch, obljubil v proračunskem odseku drž. zbora, da

se začne prihodnje leto nekaka poskušnja s slov. poučnim jezikom na c. kr. drž. gimnaziji v Mariboru. Besede g. ministra pa so tako zvite, da ne vemo, kako da si Nj. ekscelencija misli pravo za pravo tak pouk.

(Božičnica.) Pri č. šolskih sestrah v Mariboru ste bili v nedeljo, dne 23. in v sredo, dne 26. decembra božičnici. Prva je bila za otroke, ki jih ima na skrbi društvo katoliških gospá, druga pa za otroke, ki so v zavodu č. sester. Obékrat so Nj. ekscelencija, milostljivi knezoškof otrokom razdelili lepih daril v ime božjega deteta, otroci pa so pozdravljali božje dete prav ganljivo in se jim je poznalo, da živi v njih srcih gorka ljubezen do božjega Izveličarja.

(Razgrajanje.) V četrtek, dne 20. dec. je naš bauernverein, to se pravi podružnica bauernvereina, ki nosi ime okolica Maribor, malo porazgrajal za J. vit. Schönererja ter je vstrelil vitezu na čast pri Spielfeldu iz par topičev. Tudi v Mariboru se je zbrala peščica možičjev in damic v neki gostilnici ter so izpili par vrčev piva hrabro — „wacker“ — g. vitezu na čast, sicer pa je noč zavila zemljo v temno meglo.

(V spomin.) V petek, dne 21. decembra je umrla sečtra Aleksija Benedek v zavodu č. šolskih sester v Mariboru. Ranjca sestra je dalje časa bolehalo in je malo, da ne že na svoji smrtni postelji storila svojo samostansko obljubo. Naj počiva v miru!

(Premeščenje.) C. kr. notar v Kozjem, g. Frice Formacher pl. Lilienberg, preseli se iz Kozjega v D.-Landsberg. „Deutsche Wacht“ pa se prelija za voljo tega v solzah, nam pa ni znano, kaj da izgubi „tetka v Celji“ pri tem premeščenju.

(Smrtna kosa.) V Vitanji je umrl g. Jos. Lautner, tamošnji zdravnik in več let župan Vitanjske občine, v četrtek, dne 20. dec. Ranjci gospod je bil blaga duša in veren kristijan. Bodí mu blag spomin!

(Občni zbor.) V sredo, dne 2. januvarija ima ob 3. uri popoldne Šaleška čitalnica svoj redni občni zbor s tem-le dnevnim redom: Poročilo odbora, volitev novega odbora, predlogi in prosta zabava. K obilni vdeležbi vabi t. č. odbor.

(Občni zbor.) „Podružnica na Ponikvi“ družbe sv. Cirila in Metoda imela bode svoj občni letni zbor v nedeljo popoldne dne 30. t. m. K obilni vdeležbi vljudno vabi odbor.

(V Ormoži) je umrl v nedeljo, dne 23. decembra g. Andrej Pirnat, znan rodoljub in darežljiv podpiratelj slovenskih koristi.

(Za ženitve.) V tiskarni sv. Cirila v Mariboru dobi se lična knjižica, ki nosi ime: Ženitovanje ali svatbine navade in napitnice z godčevskim katekizmom in za „larmo“ bas-

njive pesmi in šaljivi govori. Nabral je gradivo za knjižico Lovro Stepišnik v Slov. Bistrici. Knjižica je vsa za to, da povzdigne pošteno veselje pri svatbah. Knjižica stane v tiskarni 15 kr. po pošti pa 18 kr.

(„Popotnikov“ koledar.) Marljivi g. M. Nerat, nadučitelj na slov. šoli v Mariboru in urednik „Popotnika“, je izdal 3. tečaj „Popotnikovega“ koledarja za leto 1889. Oblika koledarja je ročna in vsebina je zanimiva za učitelje, krajne šolske svete in sploh za vse, katerim je mar za slov. šolstvo. Imenik šolskih oblastev in učiteljev razteza se na vse dežele, koder prebiva slov. ljudstvo.

(Za slov. šolo) sklenila se je potegniti tudi narodna občina Pišce pri Brežicah ter je dotične vloge že odposlala na deželni šolski svet, oziroma ministerstvo.

(Nesreča.) V ponedeljek, dne 4. decembra, je padel J. Vraz, 13-letni sin posestnika v Orehovi vesi, z drevesa ter si je pretrl nogo in se je pobil še tudi drugje.

(Duhovske spremembe.) Č. g. France Hrastelj, kaplan v Laškem trgu, je dobil župnijo sv. Jerneja v Ribnici na Pohorju.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg.: Rančigaj 70 gld. (ust. in letn. dopl.), Rostaher 11 gld., Urek 1 gld., Kalin 2 gld., Brglez 1 gld. (do l. 1889), Verk 1 gld. (do l. 1890). Osenjak 12 gld.

Listič uredništva. G. „Junior“: Prosimo. — G. J. M. v C.: Hvala, če bode mogoče, bode nam skrb, da se vstreže Vaši želji. — G. Fr. K. v S.: Ali se Vam nezdí, da bode bolje, če še odložimo stvar na drug čas? — G. M. S. v R.: Ni po našem prepričanju. — G. P. L. na P.: Za božjo voljo, kje ste se se tacih stvari naučili! — Vsem našim dopisnikom: Lepa hvala za ljubo podporo in prosimo še je na dalje.

Listič upravnštva. G. Valenko v Moškanjcih: Že velja.

Loterijske številke:

V Gradci 22. dec. 1888:	14, 81, 86, 32, 47
Na Dunaju „ „	52, 64, 37, 73, 66

Presrečna zahvala vsem, ki so spremljali k zadnjemu počitku, dne 22. dec. našo ljubo mamo gospó

Jero Mikuš,

tržanko,

posebno c. kr. uradnikom, prostovoljni požarni brambí, ki je šla in corpore naprej s križem, tržanom itd.; pred vsem pa preč. g. dekanu, ki so jih tolikokrat v dolgi mučni bolezni tolažili in večkrat prevideli s svetimi zakramenti. Bog plati!

Gornjigrad, dne 23. dec. 1888.

Žalujoča rodbina Mikuš.